

І. М. Дуда

Львов Сергій Сергійович

Львов Сергій Сергійович (18. 08. 1930, с. Леніно-Дачне Моск. обл. – 11. 08. 1993, Тернопіль) – живописець. 1949 репрес., покарання відбував до 1956 у Сх. Сибіру і Казахстані. Відтоді – у Тернополі. Закін. Одес. пед. інститут (1971; викл. В. Єфименко, І. Логвин). Основні галузі – станк. (пейзаж, натюрморт) і монум. (темпер. розпис) живопис. Учасник худож. виставок від 1957. Персон. – у Тернополі (1985–87, 1990, 2000 – посмертна).

Фотоілюстрації

Основні твори

живопис – «Річка Пахра» (1970), «Рани землі» (1972), «О. Пушкін у Михайловському» (1975), «Останній промінь» (1978), «Шевченкові стежки. Седнів», «Останній сніг» (обидва – 1987); монум. розписи – «Тернопіль» (1986, домобуд. комбінат), «450 років Тернополю» (1988; обидва – Тернопіль).

Рекомендована література

1. Крат М. Малював Україну // Артанія. 1995. Кн. 1;

2. Ліберний О. Живописець Сергій Львов – нащадок Ярослава Мудрого: [вшанування 80-річчя відомого укр. живописця] // Свобода. 2010, 3 верес.

Бібліографічний опис:

Львов Сергій Сергійович / І. М. Дуда // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-59701>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).